

119

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1962 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłu węglowego oraz w przedsiębiorstwach energetycznych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy kopalń węgla, przedsiębiorstw budowy szybów, robót górniczych i budowy kopalń oraz zakładów energetycznych okręgu, podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

§ 2. Kopalnie węgla kamiennego i brunatnego przeznaczają na fundusz zakładowy:

- 1) za każdy procent przekroczenia planu wydobycia — kwotę odpowiadającą 0,65% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok,
- 2) za każdy procent przekroczenia wyznaczonej (zadanej) przez zjednoczenie wydajności ogólnej w kopalniach węgla kamiennego — kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok, przy czym średnia wyznaczonych dla poszczególnych kopalń wydajności ogólnych nie może być niższa od wydajności ogólnej, ustalonej w wysokości 1.290 kg na pracownika-dniówkę dla przemysłu węgla kamiennego,
- 3) za każdy procent przekroczenia planu wydajności ogólnej:
 - a) w głębinowych kopalniach węgla brunatnego — kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok,
 - b) liczonej na ogólną masę wydobytego węgla i zebranego nadkładu w kopalniach odkrywkowych węgla brunatnego — 0,5% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok;
- 4) w razie osiągnięcia planowanego zysku — średnio 5% osiągniętego zysku.

§ 3. 1. Podstawą obliczania funduszu zakładowego jest wydobycie węgla netto (bez mułów z dawnej produkcji), przy czym wysokość osiągniętego wydobycia pomniejsza się:

- 1) przy węglu energetycznym — o całkowitą ilość ponadnormatywnego zanieczyszczenia kamieniem, którą ustala się dzieląc pełną kwotę bonifikat, wypłaconych odbiorcom z tytułu tego zanieczyszczenia przez cenę dostarczonego węgla,

- 2) przy węglu koksującym (wsadowym) — o różnicę ujemną pomiędzy wypłaconymi bonifikatami z tytułu odchyleń jakościowych a uzyskanymi premiami z tytułu dostaw o lepszych parametrach, z tym że różnicę tę dzieli się przez cenę jednostkową dostarczonego węgla; otrzymany wynik stanowi ilość w tonach, ulegającą potrąceniu z wydobycia.

2. Dla kopalń węgla kamiennego „Bolesław Chrobry”, „Victoria”, „Thorez”, „Mieszko”, „Ślupiec” i „Gliwice” podstawą obliczeń funduszu zakładowego jest wydobycie węgla wsadowego, a dla Kopalni Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” — wydobycie węgla (netto) i łupku surowego, przeznaczonego dla piałalni.

3. Upoważnia się Ministra Górnictwa i Energetyki do ustalenia dla kopalń węgla kamiennego „Anna”, „Marcel”, „Dębieńsko”, „1 Maja” jako podstawy obliczeń funduszu zakładowego — wydobycia węgla wsadowego.

§ 4. Kopalnie w budowie: „Jastrzębie”, „Moszczenica” i „Staszic” nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa budowy szybów, robót górniczych i budowy kopalń, nadzorowane przez Zjednoczenie Budownictwa Górniczego, tworzą fundusz zakładowy składający się z części zasadniczej — zasadniczy fundusz zakładowy i z części dodatkowej — dodatkowy fundusz zakładowy.

2. Zasadniczy fundusz zakładowy równa się kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok i może być tworzony, jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie w danym roku wynik planowany.

3. Dodatkowy fundusz zakładowy tworzą przedsiębiorstwa za każdy procent przekroczenia:

- 1) planu rzeczowego — w kwocie odpowiadającej 0,2% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok,
- 2) wyznaczonej (zadanej) przez zjednoczenie wydajności rzeczowej ogólnej — w kwocie odpowiadającej 0,3% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok. Średnia wyznaczonych wydajności ogólnych dla poszczególnych przedsiębiorstw nie może być niższa od wydajności ogólnej, osiągniętej przez zjednoczenie w roku ubiegłym.

4. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo wyniku równego porównywalnie wynikowi planowanemu — zasadniczy fundusz zakładowy ulega zmniejszeniu o 8% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach do 5%, o dalszych 10% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 5% do 10% i o 1% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 10% do 20%.

5. Jeżeli pogorszenie wyniku wyniesie więcej niż 20% — przedsiębiorstwo traci prawo do zasadniczego funduszu zakładowego.

6. W przedsiębiorstwach planowo deficytowych poniesioną stratę koryguje się wskaźnikiem zmiany sprzedaży wyrobów i usług w porównaniu do planu, jeżeli jej zmniejszenie lub zwiększenie nastąpiło w wyniku odchyłeń ujemnych lub dodatnich w wykonaniu planu sprzedaży.

7. Przedsiębiorstwo, które nie wykona podstawowych zadań rzeczowych, określonych przez właściwe zjednoczenie, traci prawo do tworzenia zasadniczego funduszu zakładowego. Minister Górnictwa i Energetyki może przywrócić przedsiębiorstwu prawo tworzenia zasadniczego funduszu zakładowego, jeżeli niewykonanie przez nie części podstawowych zadań rzeczowych nastąpiło z udowodnionej winy zleceniodawców, a przedsiębiorstwo wykaze, że zastosowało w stosunku do zleceniodawców wszelkie sankcje przewidziane umową.

§ 6. 1. Zakłady energetyczne okręgu przeznaczają na fundusz zakładowy 15% kalkulowanego zysku ze sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej:

- 1) skorygowanego o odchylenia od planowanej średniej rocznej mocy dyspozycyjnej w ten sposób, że za każdy procent niedotrzymania średniej rocznej mocy dyspozycyjnej obniża się proporcjonalnie zysk kalkulowany o 2%, za każdy zaś procent przekroczenia tej mocy powiększa się proporcjonalnie zysk kalkulowany o 2%;
- 2) powiększonego lub pomniejszonego o wyniki ze sprzedaży wyrobów i usług, osiągnięte przez zakłady remontowe.

2. Kalkulowany zysk ze sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej stanowi różnicę między kalkulowaną wartością sprzedanej energii a jej rzeczywistym kosztem własnym, skorygowanym o saldo zysków i strat nadzwyczajnych oraz o sumę pogorszenia wyników działalności pozaoperacyjnej w stosunku do planu.

3. Kalkulowaną wartość sprzedanej energii elektrycznej i ciepłej stanowi powiększona o 5% suma planowanych kosztów zmiennych i stałych sprzedanej energii, z tym że:

- 1) wielkość planowanych kosztów zmiennych określa iloczyn, otrzymany z przemnożenia ilości rzeczywiście sprzedanej energii elektrycznej i ciepłej przez planowane średnioroczne jednostkowe koszty zmienne obu tych form energii;
- 2) wielkość planowanych kosztów stałych określa suma bezwzględna kosztów stałych energii elektrycznej i ciepłej, założona w planie.

4. Minister Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Energetyków określi w drodze zarządzenia zasady podziału funduszu zakładowego, ustalonego zgodnie z ust. 1, pomiędzy działające na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym elektrownie (zespoły elektrowni) i elektrociepłownie, zakłady energetyczne i zakłady sieci ciepłych, zakłady remontowe i zarządy zakładów energetycznych okręgu.

5. Niezależnie od odpisów na fundusz zakładowy, o których mowa w ust. 1, elektrownie (zespoły elektrowni) i elektrociepłownie wydzielone, zakłady energetyczne, zakłady sieci ciepłej i zarządy zakładów energetycznych okręgu przeznaczają dodatkowo na fundusz zakładowy 15% zysku, osiągniętego ze sprzedaży pozostałych (poza energią elektryczną i ciepłą) wyrobów, usług i materiałów.

§ 7. Minister Górnictwa i Energetyki może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy w całości lub w części zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju wyrobów, wprowadzonych do produkcji w danym roku i nie objętych planem techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu (zakładowi) przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, należy dokonać korekty z tytułu zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo (zakład) z produkcji artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryflami).

2. Minister Górnictwa i Energetyki ustali w drodze zarządzenia zasady i tryb korygowania zysku osiągniętego z produkcji artykułów i usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli zysk ten został osiągnięty na skutek nieprawidłowo ustalonych cen.

§ 9. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo (zakład) spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy skorygować wynik działalności gospodarczej, osiągnięty w danym roku, stosownie do przepisu art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”.

2. Niezależnie od korekt, o których mowa w ust. 1, Minister Górnictwa i Energetyki może — w drodze zarządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów — nakazać dokonanie innych dodatkowych korekt wyników (dodatnich i ujemnych).

§ 10. 1. Przedsiębiorstwom (zakładom), które nie spełnią warunków określonych w §§ 2, 5 i 6, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody w wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa (zakładu); jeżeli jednak przedsiębiorstwo (zakład) nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach danego roku warunków tworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach tego roku, wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłatę obciążającą fundusz zakładowy.

§ 11. Na podstawie decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów, przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego pomocniczych jednostek budżetowych i budżetowanych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 12. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz